

דף יח.

עין משפט א.

או"ח סימן תרצ סעיף ט

עיינ לעיל דף ז. עין משפט ג

דף יח:

עין משפט א.

או"ח סימן תרצ סעיף ה

ה. ו. קראה סירוגין והיינו שפסק ושהה אפי' כדי לגמור כולה, ואח"כ חזר למקום שפסק יצא.

הגה: ואפי' שח בנתיים², מ"מ גוערין במי שסח בנתיים.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קנט סעיף ה

ה. ה. היבם אסור בקרובות זקוקתו. ואפי' מתה היבמה קודם שייבם או יחלוץ לה, בין שהוא יבם אחד בין שהם שני יבמין³. ע"כ אם קידש אחד מהם אחות זקוקתו אסור לו לכונסה, שהיא כאחות ארוסתו, עד שייבם אחיו או יחלוץ לזקוקה ותפקע הזיקה. וי"א דדוקא אם קידש, אבל אם כנסה לאחות זקוקתו מותר לו לבוא עליה גם קודם שאחיו ייבם או יחלוץ שפקעה לה הזיקה⁷.

הגה: ו. י"א דבזמה"ז שישנו חרם דרבינו גרשום שלא לישא ב' נשים, אם נפלה לאחד שומרת יבם אסור לו לישא אחרת עד שיחלוץ ליבמתו,

ב. אבל השומע ששח בנתיים לא יצא כי באותו זמן לא שמע מהש"ץ כמה תיבות. מ"א ס"ק ז'. והקורא או השומע לכתחלה צריך לקרוא או לשמוע כולה בכתב, ובדיעבד אם קרא או שמע מיעוטה בע"פ יצא אבל השמיט או לא שמע אפי' תיבה אחת לא יצא גם בדיעבד, וע"כ כשמכין בביהכנ"ס בהמן ויש רעש, טוב אם אפשר שיהיה לו מגילה כשרה, ואם א"א חומש לפחות כדי שאם לא ישמע מהחזן אפי' תיבה אחת יוכל לקרוא אותה מתוך החומש שלפחות יצא בדיעבד, כי קרא אותה תיבה או מילה כדין בע"פ. כה"ח אות ל"ו.

ג. דקימ"ל יש זיקה אפי' בשני יבמין, כרב יהודה ביבמות דף י"ז ע"ב.

ד. כ"כ התוס' והרא"ש, אבל הנ"י כתב דלא מהני מעשה דידיה אפי' כנסה עד שיעשה אחיו מעשה, ב"ש.

ודוקא שלא היתה משודכת לו קודם, אבל היתה משודכת לו קודם מיתת אחיו, מותר לו לכונסה.

עין משפט ג.ד.ה. אר"ח סימן תרצ סעיף ג

ג. צריך לקרותה כולה ומתוך הכתב, ואם קראה על פה לא יצא, וצריך שתהיה כתובה לפניו כולה לכתחילה, אבל בדיעבד אם השמיט הסופר באמצעה תיבות אפי' עד חציה וקראם הקורא בע"פ יצא.

הגה: אבל אם השמיט תחלתה או סופה לא יצא^ה, וגם באמצעה בעינין שלא השמיט ענין שלם^ו.

ד. יותר מחציה אפי' כתובה אלא שהאותיות מטושטשות ואין רישומן ניכר פסולה.

עין משפט ו. אר"ח סימן תרצ סעיף ו

ז. הקורא את המגילה למפרע לא יצא, קרא פסוק אחד ודילג השני וקרא השלישי ואח"כ חזר וקרא השני לא יצא, כיון שקרא למפרע פסוק אחד.

עין משפט ז. אר"ח סימן תרצ סעיף יג

יג. היה כותבה^ז או דורשה או מגיחה והיתה לפניו מגילה כתובה לפניו אם כיון לכו לצאת י"ח יצא.

עין משפט ט. יו"ד סימן רעד סעיף ב

ב. צריך שיהיה בפני הסופר ספר אחר שיעתיק ממנו^ח כי אסור לכתוב אפי' אות אחת שלא מן הכתב.

ה. אפי' מיעוטה דלא הוי ספר.

ו. בניו של המן אם אין כתובין במגילה מעכבין ואין אדם יוצא בה. כה"ח אות כ"ג.

ז. אף שמלאכה אסורה בפורים כאן היה כותבה לשלחה לעיר שאין להם מגילה.

ח. מימרא דר"י במגילה י"ח ע"ב, ובמנחות ל"ב ע"ב.

צריך שיקרא כל תיבה בפיו ^ט קודם שיכתוב אותה.

עין משפט י.

או"ה סימן לב פעיף ו

ו. ח. אין צריך לשרטט רק שיטה העליונה ^י ואם אינו יודע ליישר ^כ השטה בלא שירטוט ישרטט כל השורות.

ו. ט. לא ישרטט בעופרת ^ל משום שמקום השירטוט נשאר צבוע.

הגה: י"א דצריך לשרטט תמיד למעלה ולמטה ומן הצדדין אע"פ שיודע לכתוב בלא שירטוט, וכן נוהגין.

עין משפט כ.

יו"ד סימן רפה פעיף ה

ח. ח. צריכה שרטוט ^מ, ואם כתבה בלא שרטוט פסולה.

ט. הסמ"ג מברייטא בב"ב דף ס"ו ע"ב, הקב"ה אומר ומשה אומר וכותב. ואם כתב שלא מן הכתב י"א שאסור לקרות בו כי אם בשעת הדחק, וי"א דכשר בדיעבד, ש"ך ס"ק ג' מב"י. קול יעקב אות ו'.

ואפי' במעתיק מתוך הספר או חבירו מקריא לו והוא כותב צריך הסופר הכותב להוציא בפיו התיבה כדי שלא יטעה, ובדיעבד אם לא הוציא התיבה בפיו אך כתב מתוך הכתב או חבירו הקרא לו אינו נפסל בכך, כ"כ הב"י באו"ח סי' ל"ב. קול יעקב אות ז'.

י. מר"ן השו"ע פסק כדעת התוס' והרא"ש בשם ר"ת, וגם יש דעת בעל העיטור ורבינו שמחה שפוסלין שירטוט בתפילין אפי' בדיעבד ע"כ אין לשרטט אלא השיטה העליונה, ואפי' בצדדין לא ישרטט, אבל הרמ"א מצריך גם שירטוט מן הצדדים.

ואם לא שירטט גם השיטה העליונה אף שעבר על איסור, התפילין כשרים, דרך מדברי סופרים אסור לכתוב ג' תיבות מפסוק מכתבי הקודש. קול יעקב באות כ"ח מר"ז אך בשם הגר"א יש מי שכתב דאם לא שירטט אפי' שיטה העליונה לדעת מר"ן, ולדעת הרמ"א גם מד' צדדין פסולים, אך בקול יעקב מסיק שם דכשר בדיעבד.

כ. ואפי' יודע רק שרוצה לכתוב יותר נאה מותר ואינו נקרא הדיוט, קול יעקב אות כ"ט.

ל. ה"ה מיני צבעים, ואם שירטט בשאר מיני צבעים יש מכשירים אבל הלבוש פוסל.

מ. נוהגים לשרטט גם מן הצדדים, ובדיעבד אם לא שירטט מן הצדדים אין להחמיר. קול יעקב אות י"ג. ואם בכל זאת אחרי ששירטטה הכתב מעוקם ושיטה ראשונה נכנסת בשירטוט של השניה פסולה. פ"ת אות א'.

וצריך לשרטט כל השורות במזוזה ואם שירטט רק הראשונה פסולה, ואפי' כתב טעות ומחק אותה ונמחק השירטוט צריך לשרטט מחדש ואח"כ יכתוב לתקן הטעות. קול יעקב אות ט"ו.

ואם ירצה להניח מתחת לכתב דבר מה שיאיר לו ויראה לו השירטוט איך יכתוב ישר לא מהני. גם שירטוט מצד אחורי הכתב לא מהני אלא מצד הכתב דוקא. קול יעקב אות ט"ז. ושאני בגט.

עין משפט ל.

אור"ח סימן לב סעיף כט.לא

כמ. מה. אם אין הפרשיות שגורות בפיו ^ב צריך שיכתוב מתוך הכתב.

לא. מז. אם כותב בע"פ ע"י אחר שמקרא לו מתוך הכתב צריך לחזור ולקרוא הוא בפיו ^ב מה שמקרא לו חבירו.

ג. י"א דמצוה מן המובחר לכותבן מתוך הכתב אפי' שגורות בפיו, ב"ח, אבל המאמר מרדכי הסכים לדברי מר"ן דאם שגורות בפיו מותר לכתחלה לכותבן שלא מתוך הכתב, קול יעקב אות קנ"ה. ובס"ת כשכותב פרשיות דתפילין אפי' שגורות בפיו יש להחמיר לא לכתוב שלא מן הכתב, שם אות קנ"ז.

ד. עין משמע דאם הוא כותב מתוך הכתב א"צ לחזור ולהוציא בפיו, וביו"ד סי' רע"ד סעיף ב' משמע דצריך להוציא בפיו גם כשהוא כותב מתוך הכתב וצ"ע. וכתב בקול יעקב אות קנ"ט דצ"ל דבפרשיות של תפילין ששגורות בפיו דאם הוציאן בפיו לא בעינן מתוך הכתב ע"כ כשכותב מתוך הכתב ושגורות בפיו א"צ להוציא בפיו, אבל בס"ת שמסתמא אינם שגורות בפיו צריך מתוך הכתב ע"כ צריך להוציא בפיו.